

ulykkelige Situation, vi befinder os i, har maattet forkorte Arbejdstiden yderligere rundt om i Fagene for overhovedet at faa beskæftiget nogle Mennesker en Del af den Tid, de havde til Raadighed.

Endvidere sagde den højtærede Minister, at jeg vidste jo meget vel, at 8 Timers Arbejdsdagen kun eksisterede paa Papiret i visse Lande. Nej, det er virkelig noget, jeg aldeles ikke ved. Den højtærede Minister maa ikke paastaa, at jeg ved noget som helst andet end, hvad jeg virkelig ved. Jeg ved, at 8 Timers Arbejdsdagen eksisterer i 15 europæiske Lande, gennemført ved Lov, og udført paa den i Loven foreskrevne Maade, og dette er blevet bekræftet ved en i den allerseneste Tid under Forligsmandens Ledelse foretagen Undersøgelse, til hvilken baade Arbejdsgivere og Arbejdere og Departementer ude i Verden har ydet deres Bidrag. Der foreligger alene fra Arbejdsgiverforeningen 59 maskinskrevne Sider Oplysninger om, hvorledes 8 Timers Arbejdsdagen efter dens Opfattelse praktiseres rundt om i Landene, og der foreligger Regeringsindberetninger og meget andet, som til fulde godtgør, hvorledes Lovgivningen virker, i hvilken Udstrækning den 8 Timers Arbejdsdag gælder.

8 Timers Lovgivningen gælder i de 15 Lande, som jeg tidligere har nævnt. Der er Undtagelser for visse Virksomheder af en eller anden Grund, der er Adgang til Overarbejde mod en vis fastsat Betaling, der er alle de Undtagelsesbestemmelser, som er nødvendige. Disse Undtagelser er ogsaa forudsat ved det Lovforslag, vi har fremsat her. Dette aabner den samme Adgang til, hvor Vejrforhold eller andre Forhold nødvendiggør det, at dispensere fra Loven, og det giver Adgang til en vis begrænset Mængde Overarbejde med fastsatte betryggende Regler for, hvad dette Overarbejde skal betales med. I de forskellige Lande er der Regler for, i hvor stor Udstrækning man maa have Overarbejde, hvor mange Timer om Maaneden det tillades i dette og hint Fag, hvor mange Timer daglig eller ugentlig der kan gives Adgang til Overarbejde; det er, saa vidt jeg har set, i denne Række af Lande yderst begrænset, hvad man kan tillade sig at praktisere af Overarbejde, og for dette Overarbejde skal der alle Vegne betales en betydelig forhøjet Pris. Men for saa vidt de Oplysninger er rigtige, som Arbejdsgiverne og det nedsatte Udvalg, bestaaende af Forligsmanden og Repræsentanter for de faglige Hovedorganisationer, har givet, bestaar 8 Timers Arbejdstiden ved Lov i den Række af Lande, jeg har

nævnt, og aldeles ikke, som den højtærede Indenrigsminister sagde, blot paa Papiret, men i Realiteten. Dette har jeg ogsaa faaet bekræftet ved Samtaler og ved Besøg adskillige Steder ude i Verden, og Paastanden om, at 8 Timers Arbejdsdagen kun bestaar paa Papiret, har derfor ikke ret meget med Virkeligheden at gøre.

Jeg tror, at den højtærede Minister specielt nævnte Frankrig. Jeg maa sige, at for Frankrigs Vedkommende er der foretaget en Revision; Loven gælder, som jeg før sagde, i den Udstrækning, hvori den i 1919 blev gennemført, med de Undtagelser, der findes i den Revision, som har fundet Sted i 1922, og hvorved der er foretaget Ændringer med Hensyn til Arbejdstiden for Handelsmarinen og ved Jernbanerne, hvor der er truffet lignende Forholdsregler med Gennemsnitsarbejdstider som dem, der er gennemført herhjemme ved Statsbanerne. Alt dette med Hensyn til den franske Lov findes i Udenrigsministeriets eget Tidsskrift, og jeg maa gaa ud fra, at disse Oplysninger er rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Rudfeld, der talte paa Venstres Vegne, ytrede noget — det skulde vist være vittigt eller saa — om, i hvor høj Grad der var Interesse for Sagen ogsaa blandt mine Meningsfæller. Ja, hvad angaar Folketingets Interesse for denne Sag, er den i Dag saaledes, at hvis Sagen kom til Afstemning, vilde vort Lovforslag blive gennemført med vore egne Stemmer alene — saa stor er Interessen for denne Sag fra de forskellige Partiers Side. Men jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem Hr. Rudfeld føler særlig Trang til at optræde drabeligt mod et Lovforslag som det her foreliggende. Det er en gammel Erfaring, som vi, der hører Arbejderklassen til, har indvundet, at den, som oprindeligt hørte Underklassen til og svigtede for at gaa i andre Klassers Tjeneste, er altid værst mod den Underklasse, fra hvilken han udgik. Jeg har derfor ikke følt nogen Forbavselse over det ærede Medlems Trang til at optræde, som han gør, paa dette Omraade. Da han i sin Tid arbejdede som Typograf, var han selv glad for 8 Timers Arbejdsdagen, og jeg formoder, at han i sin nuværende Virksomhed, hvor han jo langt fra har 8 Timers Arbejdsdag, er meget vel tilfreds med, at Arbejdsdagen ikke er alt for lang.

Om det er en hygiejnisk Nødvendighed for det ærede Medlem kun at arbejde 5 eller 7 eller 6 Timer, hvor meget det nu er, ved jeg ikke; det maa han formodentlig selv være klar over. Thi han stod op her og talte om, hvorvidt det var en hygiejnisk